

Vedkommende kan der vel fra Statsmyndighedernes Side højst være Tale om at fordre, at Indtægter og Udgifter balancere. Men der ses ikke noget Holdepunkt for, at dette ikke vedblivende skulde blive Tilfældet med Bibeholdelse af de bestaaende Portotakster. Dertil kommer, at enhver Forhøjelse af Portoen bestemt strider imod Tidens berettigede Tendens til — i den almindelige Kulturudviklings og Omsætningslivets Interesse — at gøre Benyttelsen af Posten saa billigt som muligt.

Særlig maa sikkert den Fordyrelse af den almindelige Brevporto, som foreslaas gennem Nedsættelsen af den i Forvejen saa lave Rabat paa Indkøb af Frimærker arkvis, betegnes som et lidet heldigt Greb, idet den efter al Sandsynlighed vil føre til, at Publikums lette Adhang til Køb af Postfrimærker lukker sig.

Naar dernæst Forhøjelsen af Portosatsen for Pakker ses begrundet dermed, at den „for Pakker af Vægt indtil 2 Pd. neppe er tilstrækkelig høj til at kunne dække de med saadanne Pakkers Besørgelse forbundne Udgifter“, maa man bestride Berettigelsen til saaledes at forlange Dækning for Udgifterne ved hver enkelt Art af Forsendelse for sig. Vare Betragtninger af denne Natur overhovedet berettigede, kunde man med langt større Ret henvise til, at det er Lønningen af Landpostbudene, der i saa høj Grad tynger Postvæsenets Budget, og derfor stille Krav om Balance specielt for Besørgelsen af Landposten.

Med Hensyn til den foreslaaede Forhøjelse af Statsbanernes Takster maa det befrygtes, at den — ligesom den ikke kan undgaa i hvert Fald i en Overgangsperiode at ville komme til at trykke Omsætningslivet — ogsaa i Længden vil virke hemmende paa selve Trafikkens Udvikling. Særlig gælder dette de under Takst Nr. 3 faldende Styksendinger i større Partier. Den for disse foreslaaede Forhøjelse saavel af selve Satsen som af Mindste-Vægten er saa radikal, at den nødvendigvis maa virke hemmende paa Handelsomsætningen.

For Statsbanetaksternes Vedkommende maa man saaledes indtrængende andrage om ikke paa noget Punkt at gaa videre i Takstforhøjelse, end det allerede er sket ved Lov 15. Maj 1903. Det tør sikkert ogsaa antages, at den ved nævnte Lov indførte ganske betydelige Takstforhøjelse vil vise sig i Stand til gennem Trafikkens Forøgelse ogsaa fremtidig, selv med rimelige Lønningsforbedringer for Statsbanernes Personale, at give en passende Forrentning af den i Banerne bundne Kapital. Paa et enkelt Punkt maa Provinshandelsstanden endog anse en Nedsættelse af Statsbanetaksten for stærkt paakrævet, nemlig for saa vidt angaar Taksten for Banemærke-Pakker efter Loven af 15. Maj 1903 § 62. Denne Takst blev ved Lov 1903 forhøjet fra 20 Ø. til 25 Ø. pr. 10 Pd., en Forhøjelse, der blev dobbelt følelig for Handelsstanden derved, at Rabatten for Køb af hele Ark samtidig nedsattes fra 10 til 4 pCt., saaledes at medens der tidligere kunde forsendes 10 Pd. for 18 Ø., maa der nu betales 24 Ø. for samme Vægt. Denne Forøgelse af en Driftsudgift med ikke mindre end 33 $\frac{1}{3}$ pCt. ramte hovedsagelig Provinshandelsstanden, og nærværende Fællesudvalg har ogsaa forinden Regeringens Fremsættelse af de foreliggende Forslag fra „Den danske Provinshandlerforening“ modtaget Anmodning om at virke hen til, at Taksten for Banemærkepakker atter nedsættes til 20 Ø. pr. 10 Pd., jfr. Lov 24. April 1896 § 62. Paa hele Provinshandelsstandens Vegne maa Fællesudvalget indtrængende andrage om, at dette rimelige Krav imødekommes.

Sluttelig kunne vi, der repræsenterer en Stand, som i høj Grad benytter Banerne til Personbefordring, ikke undlade at nedlægge Indsigelse imod den foreslaaede Forhøjelse af Indskrivningsgebyret for Rejsegods. Selve Optrævningen af et Indskrivningsgebyr har altid af det rejsende Publikum været følt som særlig utiltalende, og en Forhøjelse deraf vil derfor blive mødt med megen Uvillie, saa meget mere som den uvægerlig vil føre til, at den mindre hensynsfulde Del af de rejsende heraf vil tage Anledning til i endnu højere Grad end tidligere at opfylde Kupeerne med Rejsegods til Gene for deres medrejsende.

Da Andragendet formentlig vil blive Genstand for Overvejelse under Forhandlingerne om de Rigsdagen forelagte Lovforslag om Tillæg til Postloven og om Ændringer i Statsbanernes Takster, gør *Udvalget* ikke Indstilling.